

عنوان مقاله:

ارائه روشی برای تولید یا بومی کردن علم شهرسازی ایرانی با استفاده از متون اخلاق عرفانی

محل انتشار:

هویت شهر، دوره 15، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مریم نجفی - دانشجوی دکتری شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

محمد نقی زاده - استادیار دانشکده عمران، هنر و معماری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

شیرین طغیانی - استادیار گروه شهرسازی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

محمود محمدی - دانشیار دانشکده هنر، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

ورود و گسترش مبانی دانش شهرسازی در این دوران از خارج ایران و به کار بستن آن بدون ملاحظات، منجر به آشفتگی شهرهای معاصر ایران شده است. این موضوع انگیزه شده تا تلاش هایی برای بومی سازی دانش شهرسازی و معماری و به ویژه مبانی این دانش آغاز شود. برخی از این تلاش ها با رجوع به متون ارزشمند ایرانی و با برگرفتن بخش هایی از آن ها، وجهه ی بومی به نوشتارهای شهرسازی یا معماری ایرانی بخشیدند. این مقاله نیز بر این روش برای بومی سازی دانش و نوشتارهای شهرسازی تاکید کرده و در میان مراحل تولید علم، مرحله ی «نظریه» را که مرحله آسیب پذیرتر علم شهرسازی ایران در برابر دانش وارداتی بوده، موردتوجه قرار داد. سپس با انتخاب متون کهن با موضوع اخلاق عرفانی، «روشی عام» برای نظریه پردازی و یا بومی سازی نظریات در حوزه شهرسازی پیشنهاد کرد. این روش تلفیقی از دو شیوه «نظریه پردازی» و «هرمنوتیک» البته نوع موردقبول آن نزد عالمان مسلمان است.

کلمات کلیدی:

شهرسازی، نظریه پردازی، متون اخلاق عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393768>

